

Emil Macho: Pozemkové úpravy sa nemajú platiť z agrodotácií, budeme na to tlačiť aj za cenu protestov

Rešpektujeme trend podporovať malých farmárov, no redistributívna platba je len politické gesto, ktoré nemotivuje k produkcii. Diskriminovať poľnohospodárov na základe veľkosti nie je spravodlivé, veľkí farmári sa nemajú za čo hanbiť, hovorí v rozhovore šéf najväčšej agropotravinárskej komory Emil Macho.

Európsky parlament 23. novembra konečne schválil tri nariadenia, ktoré sa týkajú reformy Spoločnej poľnohospodárskej politiky EÚ (SPP). Chýba už len záverečný súhlas Rady ministrov. Je to z pohľadu slovenského agropotravinárskeho sektora dobrá reforma?

Keď som sa v roku 2018 stal predsedom komory, tak moje prvé kroky smerovali do Bruselu, kde sme už vtedy riešili novú SPP. O reforme sa na európskej úrovni začalo hovoriť už v roku 2016. Európski politici na jej schválenie teda potrebovali päť rokov. Keby politici mali takto riadiť aj skutočné firmy, tak by akcionári asi veľmi spokojní neboli.

Z nášho pohľadu je dobré, že SPP dáva členským štátom veľkú voľnosť, aby si poľnohospodársku politiku nastavili vo vlastných strategických plánoch. No zároveň sa nedoriešili dve zásadné témy pre Slovensko. Ide o konvergenciu priamych platieb (dorovnanie poľnohospodárskych platieb na úroveň priemeru EÚ), ktorá mala platiť už v roku 2014. Druhým problémom je volatilita v rámci spolufinancovania (druhého piliera SPP, Program rozvoja vidieka, pozn. red.). Každý členský štát ho môže dofinancovať napríklad od 25 do 80 percent, čo opäť dáva priestor silnejším krajinám. V týchto dňoch vidíme, že nanovo budeme ťahať za kratší koniec (Slovensko bude na druhý pilier doplácať 36,9 percentami, pozn. red.)

SPP je veľmi úzko prepojená s Európskou zelenou dohodou (European Green Deal) a potravinovou stratégiou Z farmy na stôl (Farm to Fork), čo v poľnohospodárstve kladie väčší dôraz na zelené témy.

Inak ale prijatá reforma Slovensko zásadne neobmedzuje v nastavovaní individuálnych politík.

Na Slovensku pripravujeme Intervenčnú stratégiu už od 2018. Ako by ste zhodnotili ten proces?

Na Slovensku sme stratégiu robili presne tak, ako by sa to nemalo. Všetko pripravujeme na poslednú chvíľu, do čoho vstúpil ešte aj koronavírus. Za ministra Mičovského sme stratili rok a pol času, pretože diskusia takmer neexistovala. Dopadlo to tak, že po nástupe vedenia nového ministerstva sme pod veľkým časovým stresom.

Minister Vlčan má na prípravu intervenčnej stratégie a strategického plánu len polrok, čomu je potom prispôbená aj komunikácia. Do toho bola v dočasnej akreditácii Pôdohospodárska platobná agentúra a projekty sa stále krátia o 25 percent. Negatívne na celý proces vplýva aj politická nestabilita. Prípravu strategických dokumentov teda nehodnotím dobre.

V poslednej dobe sa však komunikácia s rezortom zlepšila a je skutočne intenzívna. No hoci komunikujeme intenzívne, neznamená to, že vieme aj presadiť naše názory. Forma komunikácie s ministerstvom nemá navyše veľmi štábnu kultúru. Doteraz sme mali len dve oficiálne stretnutia v Nitre a Bratislave, inak fungujeme skôr štýlom telefonátov a mailov.

Článok dočítate na webe www.euractiv.sk